



Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

13 päivänä heinäkuuta 2018*

EU-tavaramerkki – Väitemenettely – Hakemus kuviomerkin Pallas Halloumi rekisteröimiseksi
EU-tavaramerkiksi – Tarkastusmerkiksi rekisteröity Yhdistyneen kuningaskunnan aikaisempi
sanamerkki HALLOUMI – Suhteellinen hylkäysperuste – Sekaannusvaaran puuttuminen – Asetuksen
(EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU)
2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

Asiassa T-825/16,

Kyproksen tasavalta, asiamiehinään S. Malynicz, QC, ja V. Marsland, solicitor,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO), asiamiehenään D. Gája,

vastaaajana,

jossa toisena asianosaisena EUIPO:n valituslautakunnassa käydyssä menettelyssä oli ja väliintulijana unionin yleisessä tuomioistuimessa on

Papouis Dairies Ltd, kotipaikka Nikosia (Kypros), edustajanaan asianajaja N. Korogiannakis,

ja jossa on kyse kanteesta, joka on nostettu EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 22.9.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 2065/2014-4), joka liittyy Kyproksen tasavallan ja Papouis Dairiesin väliseen väitemenettelyyn,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Prek sekä tuomarit F. Schalin (esittelevä tuomari) ja M. J. Costeira,

kirjaaja: hallintovirkamies X. Lopez Bancalari,

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 24.11.2016 jätetyn kannekirjelmän,

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 15.2.2017 jätetyn EUIPO:n vastineen,

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 10.3.2017 jätetyn väliintulijan vastineen,

ottaen huomioon 14.7.2017 ja 25.9.2017 toteutetut prosessinjohtotoimet,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

ottaen huomioon 15.10.2017 tehdyn päätöksen asioiden T-825/16 ja T-847/16 yhdistämisestä asian käsittelyn suullista vaihetta varten,

ottaen huomioon 5.2.2018 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asian tausta

- 1 Väliintulija Papouis Dairies Ltd, joka toimi aiemmalla toiminimellään Halloumis POC Farmers Halloumis Milk Industry Ltd tai Halloumis, haki 12.9.2012 Euroopan unionin tavaramerkin rekisteröintiä Euroopan unionin teollisoikeuksien virastolta (EUIPO) Euroopan unionin tavaramerkistä 26.2.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 (EUVL 2009, L 78, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna (korvattu Euroopan unionin tavaramerkistä 14.6.2017 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2017/1001 (EUVL 2017, L 154, s. 1)) mukaisesti.
- 2 Tavaramerkki, jonka rekisteröintiä haettiin, on kuviomerkki, joka sisältää merkinnät väreillä keltainen, punainen, sininen, valkoinen ja harmaa ja jonka esitystapa on seuraava:



- 3 Tavarat, joita varten rekisteröintiä haettiin, kuuluvat tavaroiden ja palvelujen kansainvälistä luokitusta tavaramerkkien rekisteröimistä varten koskevaan, 15.6.1957 tehtyyn Nizzan sopimukseen, sellaisena kuin se on tarkistettuna ja muutettuna, pohjautuvan luokituksen luokkaan 29, ja ne vastaavat EUIPO:lle 11.10.2016 päivätyllä kirjeellä ilmoitetun ja EUIPO:n hyväksymän rajoituksen mukaisesti seuraavaa kuvausta: "Lehmän- ja/tai lampaan- ja/tai vuohenmaidosta (minä tahansa osuuksina ja yhdistelminä) valmistettu juoksutinjuusto".
- 4 Euroopan unionin tavaramerkkiä koskeva hakemus julkaistiin 4.10.2012 Euroopan unionin tavaramerkkilehdessä nro 190/2012.
- 5 Kyproksen tasavalta teki 3.1.2013 väitteen asetuksen N:o 207/2009 41 artiklan (josta on tullut asetuksen 2017/1001 46 artikla) nojalla edellä 3 kohdassa tarkoitettuja tavaroita varten rekisteröitäväksi haetun tavaramerkin rekisteröintiä vastaan.
- 6 Väite perustui erityisesti Yhdistyneen kuningaskunnan 22.2.2002 tarkastusmerkiksi numerolla 14511888 rekisteröimään aikaisempaan sanamerkkiin HALLOUMI (jäljempänä aikaisempi tavaramerkki), joka koskee luokkaan 29 kuuluvia tavaroita ja vastaa seuraavaa kuvausta: "Lampaan- ja/tai vuohenmaidosta valmistettu juusto; lehmänmaidoseoksista valmistettu juusto, jotka kuuluvat luokkaan 29".

- 7 Väite perustui myös tarkastusmerkeiksi rekisteröityihin aikaisempiin Kyproksen sanamerkkeihin XΑΑΛΟΥΜΙ ja HALLOUMI, jotka on rekisteröity numeroilla 36675 ja 36766. Nämä merkit katsottiin kuitenkin perusteettomiksi sekä väiteosastossa että valituslautakunnassa, eikä Kyproksen tasavalta vedonnut niihin enää väitteensä tueksi, minkä valituslautakunta tulkitsi perusteesta luopumiseksi. Kyseisiä tavaramerkkejä ei ole otettu huomioon käsiteltävässä asiassa, ja Kyproksen tasavalta vahvisti lisäksi kannekirjelmässään, että se luopui niihin vetoamisesta tässä menettelyssä.
- 8 Väitteen tueksi esitetyt perusteet sisältyvät asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaan ja 8 artiklan 5 kohtaan (joista on tullut asetuksen 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 8 artiklan 5 kohta).
- 9 Väiteosasto hylkäsi väitteen 7.7.2014 ja velvoitti Kyproksen tasavallan korvaamaan kulut.
- 10 Kyproksen tasavalta valitti väiteosaston päätöksestä EUIPO:ssa 8.8.2014 asetuksen N:o 207/2009 58–64 artiklan (joista on tullut asetuksen 2017/1001 66–71 artikla) mukaisesti.
- 11 EUIPO:n neljäs valituslautakunta hylkäsi valituksen 22.9.2016 tekemällään päätöksellä (jäljempänä riidanalainen päätös) ja velvoitti Kyproksen tasavallan korvaamaan väitemenettelyn ja valitusmenettelyn kulut.
- 12 Valituslautakunta totesi ensinnäkin, että vaikka aikaisempi tavaramerkki oli kansallinen tarkastusmerkki, asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdassa asetetun edellytyksen, joka koskee vastakkain olevien merkkien samankaltaisuutta, olisi pitänyt täyttyä kaikkien asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 2 kohdassa (josta on tullut asetuksen 2017/1001 8 artiklan 2 kohta) tarkoitettujen aikaisempien tavaramerkkien kohdalla.
- 13 Sitten valituslautakunta katsoi, ettei aikaisemman tavaramerkin ja rekisteröitäväksi haetun tavaramerkin välillä ole lainkaan asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua sekaannusvaaraa. Se piti sanan ”halloumi” ominaispiirteisiin perustuvaa erottamiskykyä heikkona ja huomautti ensin unionin yleisen tuomioistuimen katsoneen 7.10.2015 antamassaan tuomiossa Kypros v. SMHV (XΑΑΛΟΥΜΙ ja HALLOUMI) (T-292/14 ja T-293/14, EU:T:2015:752), että sana kuvasi kyproslaiselle yleisölle Kyproksessa valmistettua erikoisjuustoa, ja totesi sitten, että tämä päätelmä oli ulotettava koskemaan Yhdistyneen kuningaskunnan yleisöä, joka on käsiteltävän asian kohdeyleisö. Kyseinen sana on sen mukaan kaikkia kyseisiä tavaramerkkejä aikaisempi ja kohdeyleisölle sellaisenaan tavarantoiminnan ominaisuuksia ja koostumusta kuvaileva eikä viittaa siihen, että aikaisemman tavaramerkin käyttäjä kuuluisi mahdollisesti ryhmään, joka on hyväksytty käyttämään merkkiä.
- 14 Valituslautakunta katsoi vastakkain olevien merkkien samankaltaisuudesta, että rekisteröitäväksi haetun tavaramerkin hallitseva osatekijä on sana ”pallas”, joten merkkien ulkoasujen samankaltaisuus on vähäinen, lausuntatapojen samankaltaisuus keskiuuri eivätkä niiden merkityssisällöt ole merkittävällä tavalla samankaltaisia. Se katsoi sekaannusvaaran kokonaisarvioinnin osalta, ettei Kyproksen tasavalta ollut näyttänyt toteen aikaisemman tavaramerkin kasvanutta erottamiskykyä eikä sitä, että Yhdistyneen kuningaskunnan yleisö mieltäisi aikaisemman tavaramerkin viittaavan jonkinlaiseen varmentamiseen. Se otti huomioon aikaisemman tavaramerkin ominaispiirteisiin perustuvasta erottamiskyvystä tekemänsä arvioinnin ja katsoi, etteivät kyseisen tavaramerkin ja rekisteröitäväksi haetun tavaramerkin hallitsevan osatekijän, tässä tapauksessa sanan ”pallas”, väliset erot olleet riittäviä aiheuttamaan sekaannusvaaraa.
- 15 Lopuksi valituslautakunta katsoi, etteivät asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 5 kohdan soveltamisedellytykset täyttyneet. Kyproksen tasavalta ei ollut näyttänyt toteen aikaisemman tavaramerkin mainetta. Kyseiselle maineelle aiheutuvaa vahinkoa ei voida myöskään arvioida varmentamisjärjestelmän sääntöjen kannalta, vaan asetuksen N:o 207/2009 yhteydessä ainoastaan siltä kannalta, miten kohdeyleisö mieltää tavarat.

Asianosaisten vaatimukset

- 16 Kyproksen tasavalta vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- kumoaa riidanalaisen päätöksen
 - velvoittaa EUIPO:n ja väliintulijan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 17 EUIPO ja väliintulija vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin
- hylkää kanteen kokonaisuudessaan
 - velvoittaa Kyproksen tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

Kanteen tutkittavaksi ottaminen

- 18 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 177 artiklan 2 kohdan mukaan kannekirjelmässä on mainittava myös kaikkien valituslautakunnassa käydyssä menettelyssä asianosaisina olleiden nimet sekä näiden tiedoksiantoja varten ilmoittamat osoitteet, jos kantaja ei ole ollut ainoana asianosaisena asian käsittelyssä valituslautakunnassa.
- 19 Käsiteltävässä asiassa Kyproksen tasavalta nimeää kannekirjelmässä virheellisesti Pancyprian Organisation of Cattle Farmers (POCF) Ltd:n tavaramerkin Pallas Halloumi haltijaksi ja toiseksi asianosaiseksi valituslautakunnassa. Käsiteltävän asian väliintulijan virheellinen nimeäminen ei kuitenkaan estä kanteen tutkittavaksi ottamista, koska kanne sisältää seikkoja, joiden perusteella valituslautakunnassa käydyssä menettelyssä toinen asianosainen voidaan tunnistaa yksiselitteisesti, ja koska Kyproksen tasavalta ilmoitti 25.9.2017 toteutetun prosessinjohtotoimen jälkeen, ettei vastustanut kyseisen nimityksen muuttamista. Tällöin tätä toista asianosaista on pidettävä väliintulijana, vaikkei sen nimeä ole alun perin mainittu kannekirjelmässä.

Ainoa kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkomista

- 20 Kyproksen tasavalta esittää kanteensa tueksi yhden ainoan kanneperusteen, joka koskee asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkomista ja joka on jaettu kolmeen osaan. Se väittää ensinnäkin, että valituslautakunta on tehnyt virheen arvioidessaan aikaisemman tavaramerkin erottamiskykyä etenkin todetessaan virheellisesti, että kyseisen tavaramerkin ominaispiirteisiin perustuva erottamiskyky oli heikko. Toiseksi se katsoo, että valituslautakunta on arvioinut virheellisesti vastakkain olevien merkkien ulkoasujen ja merkityssisältöjen samankaltaisuutta. Kolmanneksi se väittää, että valituslautakunta on tehnyt virheen todetessaan sekaannusvaaraa koskevan kokonaisarvioinnin päätteeksi, ettei sekaannusvaaraa ollut, erityisesti todisteiden analysoinnissa tapahtuneen virheen vuoksi.
- 21 EUIPO ja väliintulija kiistävät Kyproksen tasavallan väitteet.
- 22 Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan aikaisemman tavaramerkin haltijan vastustuksesta tavaramerkkiä ei rekisteröidä, jos sen vuoksi, että se on sama tai samankaltainen kuin aikaisempi, samoja tai samankaltaisia tavaroita tai palveluja varten oleva tavaramerkki, sen alueen yleisön keskuudessa, jolla aikaisempi tavaramerkki on suojattu, on sekaannusvaara. Sekaannusvaara sisältää vaaran tavaramerkin ja aikaisemman tavaramerkin välisestä miellelyhtymästä. Lisäksi asetuksen

N:o 207/2009 8 artiklan 2 kohdan a alakohdan ii alakohdan (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 2 kohdan a alakohdan ii alakohta) mukaan aikaisemmilla tavaramerkeillä tarkoitetaan jäsenvaltiossa rekisteröityjä tavaramerkkejä, joiden rekisteröintihakemus on tehty ennen EU-tavaramerkin rekisteröintihakemuksen tekopäivää.

- 23 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan sekaannusvaara on olemassa, jos yleisö saattaa luulla, että kyseiset tavarat tai palvelut ovat peräisin samasta yrityksestä tai taloudellisesti keskenään sidoksissa olevista yrityksistä. Saman oikeuskäytännön mukaan sekaannusvaaraa on arvioitava kokonaisuutena sen mukaan, mikä käsitys kohdeyleisöllä on asianomaisista merkeistä ja tavaroista tai palveluista, ja huomioon on otettava kaikki tekijät, joilla on merkitystä kyseisessä yksittäistapauksessa, ja etenkin merkkien samankaltaisuuden ja niiden tavaroiden tai palvelujen samankaltaisuuden, jotka ne kattavat, välinen keskinäinen riippuvuus (ks. tuomio 9.7.2003, T-162/01, Laboratorios RTB v. SMHV – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), EU:T:2003:199, 30–33 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

Kohdeyleisö

- 24 Oikeuskäytännön mukaan asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua vastakkain olevien merkkien sekaannusvaaraa ei ole arvioitava kyseisten tavaramerkkien ja niiden kattamien tavaroiden tai palvelujen abstraktin vertailun perusteella. Sekaannusvaaran arvioinnin pitää pikemminkin perustua siihen, miten kohdeyleisö mieltää kyseiset merkit, tavarat ja palvelut (ks. tuomio 2.10.2015, The Tea Board v. SMHV – Delta Lingerie (Darjeeling), T-624/13, EU:T:2015:743, 24 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 25 Oikeuskäytännön mukaan sekaannusvaaran kokonaisarvioinnissa on otettava erityisesti huomioon asianomaisen tuoteryhmän tavanomaisesti valistunut sekä kohtuullisen tarkkaavainen ja huolellinen keskiwertokuluttaja. On myös otettava huomioon se, että keskiwertokuluttajan tarkkaavaisuusaste voi vaihdella asianomaisen tavara- tai palveluryhmän mukaan (ks. tuomio 13.2.2007, Mundipharma v. SMHV – Altana Pharma (RESPICUR), T-256/04, EU:T:2007:46, 42 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 26 Käsiteltävässä asiassa on vahvistettava, että riidanalaisen päätöksen 16 kohdassa esitetyt, asianomaisten tavaroiden kohdeyleisöä koskevat valituslautakunnan päätelmät vaikuttavat asiakirja-aineiston perusteella perustelluilta. Koska aikaisempi tavaramerkki on Yhdistyneen kuningaskunnan tavaramerkki, huomioon otettava kohdeyleisö on Yhdistyneen kuningaskunnan yleisö. Kyseessä olevat tavaramerkit on rekisteröity olennaisilta osin samoja tavaroita, tässä tapauksessa juustoa, varten. Kyseessä ovat päivittäistavarat, joten on otettava huomioon, että tavarat on suunnattu keskiwertokuluttajalle, jonka oletetaan olevan tavanomaisesti valistunut sekä kohtuullisen tarkkaavainen ja huolellinen (ks. vastaavasti tuomio 25.10.2006, Castell del Remei v. SMHV – Bodegas Roda (ODA), T-13/05, ei julkaistu, EU:T:2006:335, 46 kohta). Väiteosasto katsoi 7.7.2014 tekemänsä päätöksen sisältyvän arvioinnin yhteydessä lisäksi, että kyseisen yleisön tarkkaavaisuusaste on keskisuuri tämän tyyppistä tavaraa valittaessa, ja koska kyseinen päätös perusteluineen kuuluu siihen asiayhteyteen, jossa riidanalainen päätös on tehty, Kyproksen tasavalta tuntee tämän asiayhteyden ja tuomioistuimien pystyy täysimääräiseen laillisuusvalvontaan sekaannusvaaran arvioinnin asianmukaisuuden osalta (ks. vastaavasti tuomio 21.11.2007, Wesergold Getränkeindustrie v. SMHV – Lidl Stiftung (VITAL & FIT), T-111/06, ei julkaistu, EU:T:2007:352, 64 kohta). Nämä päätelmät, joita asianosaiset ja väliintulija eivät ole muutoin riitauttaneet, vaikuttavat kyseisten tavaroiden kohdalla perustelluilta.

Merkkien vertailu

- 27 Sekaannusvaaraa koskevan kokonaisarvioinnin on kyseisten merkkien ulkoasujen, lausuntatapojen tai merkitysisältöjen samankaltaisuuden osalta perustuttava merkeistä syntyvään kokonaisvaikutelmaan, ja huomioon on otettava erityisesti tavaramerkkien erottavat ja hallitsevat osat. Sillä, miten keskiwertokuluttaja mieltää kyseessä olevat tavarat tai palvelut, on ratkaiseva merkitys mainitun vaaran

kokonaisarvioinnissa. Keskiwertokuluttaja mieltää tavaramerkin tavallisesti yhtenä kokonaisuutena eikä tarkastele sen eri yksityiskohtia (ks. tuomio 12.6.2007, SMHV v. Shaker, C-334/05 P, EU:C:2007:333, 35 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

28 Kahden tavaramerkin välisen samankaltaisuuden arviointia ei voida rajoittaa siihen, että huomioon otettaisiin ainoastaan yksi moniosaisen tavaramerkin osatekijöistä, jota verrattaisiin toiseen tavaramerkkiin. Tällainen vertailu on sitä vastoin syytä suorittaa tarkastelemalla kutakin kyseessä olevaa tavaramerkkiä yhtenä kokonaisuutena, mikä ei sulje pois sitä, että kokonaisvaikutelmaa, joka moniosaisesta tavaramerkistä jää asianomaisen yleisön muistiin, voi joissain olosuhteissa hallita yksi tai useampi tavaramerkin osatekijöistä (ks. tuomio 12.6.2007, SMHV v. Shaker, C-334/05 P, EU:C:2007:333, 41 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Ainoastaan silloin, kun kaikki muut tavaramerkin osatekijät jäävät merkityksettömiksi, samankaltaisuutta voidaan arvioida yksin hallitsevan osatekijän perusteella (tuomio 12.6.2007, SMHV v. Shaker, C-334/05 P, EU:C:2007:333, 42 kohta ja tuomio 20.9.2007, Nestlé v. SMHV, C-193/06 P, ei julkaistu, EU:C:2007:539, 43 kohta). Asia voi olla näin muun muassa silloin, kun kyseinen osatekijä pystyy yksin hallitsemaan kohdeyleisön muistiin jäävää, tavaramerkkiä koskevaa mielikuvaa sellaisella tavalla, että kaikki muut tavaramerkin osatekijät jäävät merkityksettömiksi tavaramerkin luomassa kokonaisvaikutelmassa (tuomio 20.9.2007, Nestlé v. SMHV, C-193/06 P, ei julkaistu, EU:C:2007:539, 43 kohta).

29 Nämä seikat huomioon ottaen on tutkittava, onko valituslautakunta katsonut perustellusti, että aikaisemman tavaramerkin erottamiskyky on heikko, ja onko se verrannut vastakkain olevia merkkejä asianmukaisesti.

– *Ensimmäinen osa, joka koskee aikaisemman tavaramerkin ominaispiirteisiin perustuvan erottamiskyvyn väitetysti virheellistä arviointia*

30 Käsiteltävässä asiassa valituslautakunta toteaa riidanalaisen päätöksen 26 kohdassa saman päätöksen 18–25 kohdassa esittämänsä tarkastelun jälkeen, että aikaisemman tavaramerkin ominaispiirteisiin perustuva erottamiskyky on juuston osalta heikko kyseisen tavaramerkin kuvailevan merkityksen vuoksi, ja se täsmentää tutkineensa sekaannusvaaran kokonaisarvioinnin yhteydessä myös mahdollisen käyttöön liittyvän kasvaneen erottamiskyvyn ja toteaa lopuksi, ettei tätä ollut näytetty toteen.

31 Kyproksen tasavalta esittää alustavissa huomautuksissaan, millaisia seurauksia se arvioi Yhdistyneen kuningaskunnan tarkastusmerkkien luonteesta aiheutuvan niiden erottamiskyvylle. Se väittää ensinnäkin, että jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 22.10.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/95/EY (EUVL 2008, L 299, s. 25) 1 artiklan mukaisesti kansalliset tarkastusmerkit hyväksytään unionin oikeudessa ja niille on siis annettava täysi vaikutus. Kyseisen direktiivin täytäntöön paneva tavaramerkkejä koskeva Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädäntö, sellaisena kuin se käy ilmi Yhdistyneen kuningaskunnan tavaramerkkilaista (Trade Marks Act 1994), kattaa tällaisten tavaramerkkien rekisteröinnin. Kyseisessä laissa määritellään tarkastusmerkin osoittavan, että merkin haltija on varmentanut sen kattamat tavarat tai palvelut ja että näillä tavaroilla tai palveluilla on tiettyjä ominaisuuksia. Tarkastusmerkkien erottamiskyky olisi ymmärrettävä lähinnä siten, että sen avulla voidaan erottaa tiettyyn luokkaan kuuluvat ja tietyt varmentamisvaatimukset täyttävät tavarat toiseen luokkaan kuuluvista tavaroista. Yleisön ei ole myöskään tarpeen tietää, että kyseinen tavaramerkki on tarkastusmerkki, tai tuntea varmentavaa elintä.

32 Kyproksen tasavallan mukaan asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti kansalliset tarkastusmerkit ovat jäsenvaltiossa rekisteröityjä tavaramerkkejä, joten ne voivat olla myöhemmin rekisteröitäväksi haettavaa EU-tavaramerkkiä koskevan väitemenettelyn perustana.

33 Kyproksen tasavalta väittää riidanalaista päätöstä vastaan esittämässään valitusperusteessa, että valituslautakunta on soveltanut käsiteltävässä asiassa päättelyä, jonka unionin yleinen tuomioistuin on esittänyt 7.10.2015 antamassaan tuomioissa XΑΛΛΟΥΜΙ ja HALLOUMI (T-292/14 ja T-293/14,

EU:T:2015:752), vaikka kohdeyleisöt ja kyseessä olevien tavaramerkkien luonne ovat erilaiset. Kyseinen ratkaisu koski nimittäin Kyproksen tasavallan esittämiä kahta hakemusta sanamerkkien XΑΛΛΟΥΜΙ ja HALLOUMI rekisteröimiseksi EU-tavaramerkeiksi; hakemukset oli hylätty ehdottoman hylkäysperusteen nojalla asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan (joista on tullut asetuksen 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta) mukaisesti sillä perusteella, että sanamerkit olivat kuvailevia.

- 34 Kyproksen tasavalta ottaa vielä esille kaksi High Court of Justice (England & Wales), Chancery Divisionin (Englannin ja Walesin alioikeus, Chancery-osasto, Yhdistynyt kuningaskunta) Yhdistyneessä kuningaskunnassa antamaa ratkaisua, jotka vahvistavat Kyproksen tasavallan mukaan sen tulkinnan Yhdistyneen kuningaskunnan tavaramerkin erottamiskyvystä. Myös Kyproksen tasavallan esittämät todisteet korostavat aikaisemman tavaramerkin erottamiskykyä sekä sitä, että Yhdistyneen kuningaskunnan yleisö mieltää sanan ”halloumi” erottavan tietyn tavaroiden luokan toisesta tavaroiden luokasta ja näkee sen tarkoittavan tiettyjä ominaisuuksia, erityisesti ainesosia, sekä tiettyä alkuperää.
- 35 EUIPO ja väliintulija kiistävät Kyproksen tasavallan väitteet.
- 36 Tavaramerkin erottamiskyvyn arviointi on erityisen tärkeää, sillä sekaannusvaaraa arvioidaan kokonaisuutena, mikä merkitsee huomioon otettavien tekijöiden tiettyä keskinäistä riippuvuutta (ks. vastaavasti tuomio 9.7.2003, Laboratorios RTB v. SMHV – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), T-162/01, EU:T:2003:199, 30–33 kohta), joten sekaannusvaara on sitä suurempi, mitä erottamiskykyisempi aikaisempi tavaramerkki on (tuomio 29.9.1998, Canon, C-39/97, EU:C:1998:442, 18 kohta). Heikko erottamiskyky edellyttää siis vastakkain olevien merkkien tai asianomaisten tavaroiden ja palveluiden suurempaa samankaltaisuutta, jotta sekaannusvaaran voidaan katsoa olevan olemassa. Valituslautakunta on aliarvioinut aikaisemman tavaramerkin erottamiskyvyn, minkä vuoksi riidanalainen päätös on siis virheellinen sekaannusvaaran arvioinnin osalta.
- 37 Jos väite perustuu aikaisempaan kansalliseen tavaramerkkiin, on kyseisen tavaramerkin erottamiskyvyn tarkistamisella kuitenkin rajansa, sillä tarkistukset eivät voi johtaa asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa mainitun ehdottoman hylkäysperusteen eli tavaramerkin erottamiskyvyn puuttumisen tai merkin yksinomaan kuvailevan luonteen toteamiseen. Jottei aiheutettaisi haittaa asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamiselle, kun sitä luetaan yhdessä 8 artiklan 2 kohdan a alakohdan ii alakohdan kanssa, on EU-tavaramerkin rekisteröintiä koskevan väitteen perusteena oleva kansallinen tavaramerkki katsottava tietyissä määrin erottamiskykyiseksi (ks. vastaavasti tuomio 24.5.2012, Formula One Licensing v. SMHV, C-196/11 P, EU:C:2012:314, 43–47 kohta).
- 38 Vaikka nyt käsiteltävässä asiassa asetukseen N:o 207/2009, jota valituslautakunta sovelsi riidanalaisen päätöksen tehdessään, ei sisälly erityisiä säännöksiä tarkastusmerkkien suojasta sellaisenaan, kuten unionin yleinen tuomioistuin on muistuttanut oikeuskäytännössään (tuomio 7.10.2015, XΑΛΛΟΥΜΙ ja HALLOUMI, T-292/14 ja T-293/14, EU:T:2015:752, 35 kohta), asetukseen 2017/1001, jota on sovellettu 1.10.2017 alkaen, sisältyy nyt myös EU-tarkastusmerkkiä koskevia säännöksiä, ja sen 83 artiklan 1 kohdassa olevan määritelmän mukaan EU-tarkastusmerkki ”voi erottaa merkin haltijan varmentamat tavarat tai palvelut materiaalin, tavaroiden valmistustavan tai palvelujen tarjontatavan, laadun, tarkkuuden tai muiden ominaisuuksien osalta, maantieteellistä alkuperää lukuun ottamatta, tavaroista ja palveluista, joita ei ole varmennettu tällä tavalla”.
- 39 Lisäksi tarkastusmerkkien rekisteröinnistä säädetään direktiivissä 2008/95. Jäsenvaltiot voivat, kuten Yhdistynyt kuningaskunta on tehnyt vuoden 1994 tavaramerkkilaisissaan, sallia tällaisten tavaramerkkien rekisteröinnin, ja nämä tavaramerkit ovat tällöin asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 2 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuja ”jäsenvaltiossa rekisteröityjä tavaramerkkejä”, joihin voidaan vedota väitemenettelyn perustana, kuten Kyproksen tasavalta on tehnyt aikaisempaan tavaramerkkiin vedotessaan.

- 40 Vaikka aikaisempi tavaramerkki kuuluu jäsenvaltiossa rekisteröityihin tavaramerkkeihin, on todettava, kuten EUIPO on huomauttanut, että asetuksella N:o 207/2009 käyttöön otettu Euroopan unionin tavaramerkkijärjestelmä on itsenäinen ja itsessään riittävä sekä riippumaton kansallisista järjestelmistä (tuomio 5.12.2000, *Messe München v. SMHV (electronica)*, T-32/00, EU:T:2000:283, 47 kohta). Vaikuttaa siis perustellulta ottaa huomioon kansallinen oikeus siltä osin kuin sen avulla voidaan osoittaa aikaisemman tavaramerkin pätevyys. Aikaisemman tavaramerkin ominaispiirteisiin perustuvasta erottamiskyvystä on kuitenkin todettava, että vaikka 24.5.2012 annetun tuomion *Formula One Licensing v. SMHV (C-196/11 P)*, EU:C:2012:314, 47 kohta) perusteella on aiheellista katsoa, että kansalliseksi tarkastusmerkiksi rekisteröity sana ”halloumi” on tietyssä määrin erottamiskykyinen, tämä ei merkitse sitä, että sen olisi sellaisenaan katsottava olevan niin erottamiskykyinen, että sillä olisi ehdoton suoja, jonka perusteella voitaisiin tehdä väite kaikkia kyseisen sanan sisältäviä myöhempiä tavaramerkkejä koskevia rekisteröintihakemuksia vastaan.
- 41 Käsiteltävässä asiassa on muistettava, että unionin yleinen tuomioistuin on jo todennut, että yleisö, etenkin kyproslainen yleisö, mieltää sanan ”halloumi” tarkoittavan kyproslaista juustoerikoisuutta (ks. vastaavasti tuomio 13.6.2012, *Organismos Kypriakis Galaktokomikis Viomichanias v. SMHV – Garmo (HELLIM)*, T-534/10, EU:T:2012:292, 41 kohta ja tuomio 7.10.2015, *XΑΛΛΟΥΜΙ ja HALLOUMI*, T-292/14 ja T-293/14, EU:T:2015:752, 20 ja 21 kohta). Valituslautakunta totesi riidanalaisessa päätöksessä ainoastaan, että käsiteltävässä asiassa esitetyt todisteet huomioon ottaen unionin yleisen tuomioistuimen kyseisissä tuomioissa esittämät päätelmät ovat sovellettavissa Yhdistyneen kuningaskunnan yleisöön.
- 42 Tämä päätelmä on hyväksyttävä. Kyproksen tasavallan valituslautakunnalle esittämät todisteet, sellaisina kuin niitä on analysoitu riidanalaisen päätöksen 20 ja 21 kohdassa, eivät ole miltään osin ristiriidassa tämän toteamuksen kanssa. Kyseiset todisteet sisältävät muun muassa tietoja myyntimääristä sekä mainostamisesta ja markkinoinnista, otteita ruokalehdistä tai lehtiartikkeleista sekä erilaisia kirjallisia lausumia, ja ne koskevat kyproslaista juustoerikoisuutta, ”halloumia”, mutta yleiskäsitteen tavoin käytettyä sanaa ”halloumi” ei voida yhdistää mihinkään tarkastusmerkkiin eikä sen voida ymmärtää myöskään viittaavan varmennettuun juustoon. Kuten valituslautakunta huomauttaa aiheellisesti riidanalaisen päätöksen 25 kohdassa, näiden erilaisten todisteiden perusteella vaikuttaa siltä, että Yhdistyneen kuningaskunnan yleisö mieltää kyseisen sanan vain Kyproksessa valmistetun juustotyypin nimeksi ja että ”juuston luokittelu ”halloumiksi” riippuu sen ominaisuuksista ja koostumuksesta eikä siitä, kuuluuko juustoa kaupan pitävä toimija tiettyyn hyväksytyjen toimijoiden ryhmään”.
- 43 Yhdistyneen kuningaskunnan yleisö ymmärtää siis sanan ”halloumi” kuvaavan tavarantoiminnan ominaisuuksia ja jopa alkuperää, ei merkitsevän tavarantoiminnan laadun olevan varmennettu eikä myöskään osoittavan tätä laatua. On siis todettava, että yksinomaan sanasta ”halloumi” muodostuvalla aikaisemmalla tavaramerkillä, siltä osin kuin merkki kuvaa tavarantoiminnan ominaisuuksia ja alkuperää, on vain heikko ominaispiirteisiin perustuva erottamiskyky eikä myöskään kasvanutta erottamiskykyä ole näytetty toteen.
- 44 Kyproksen tasavallan väite, jonka mukaan aikaisemman tavaramerkin ominaispiirteisiin perustuvalla erottamiskyvyllä olisi katsottava olevan erityinen ulottuvuus, kun otetaan huomioon, että kyseessä on tarkastusmerkki, on lisäksi tehoton, ja se on hylättävä.
- 45 Jos nimittäin oletetaan, että Yhdistyneen kuningaskunnan tarkastusmerkkien erottamistehtävän on ymmärrettävä tarkoittavan kykyä erottaa yhteen luokkaan kuuluvat tavarat toiseen luokkaan kuuluvista, on syytä huomauttaa, kuten EUIPO korostaa, että Kyproksen tasavallan esittämien todisteiden perusteella ei ole osoitettu, että aikaisempi tavaramerkki soveltuisi Yhdistyneen kuningaskunnan tarkastusmerkkienä kyseisten tavarantoimintojen kaupallisen alkuperän osoittavaksi merkinnäksi. Tällainen seikka olisi kuitenkin osoitettava, jotta sekaannusvaara voisi olla olemassa asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa erityisissä olosuhteissa. Tämä toteamus koskee vain käsiteltävää asiaa, mutta sen perusteella ei ole kuitenkaan poissuljettua, että

tarkastusmerkin ollessa kyseessä esimerkiksi käytetyn raaka-aineen laatutodistuksen perusteella voidaan katsoa, että tarkastusmerkki täyttää alkuperän osoittamista koskevan tehtävänsä takaamalla kuluttajalle, että merkityt tavarat ovat peräisin yhdestä ja samasta yrityksestä – eli tavaramerkin haltijasta ja sen omista jäsenistä –, joka valvoo kyseisten tavaroiden valmistusta ja jonka voidaan katsoa olevan vastuussa tavaroiden laadusta (ks. analogisesti tuomio 8.6.2017, W. F. Gözze Frottierweberei ja Gözze, C-689/15, EU:C:2017:434, 49 ja 50 kohta).

- 46 Kysymys siitä, kuuluuko aikaisemman tarkastusmerkin olennaiseen tehtävään, että EU-tavaramerkin rekisteröinnin hakija noudattaa tosiasiallisesti kyseisen aikaisemman tarkastusmerkin haltijan takaamia ominaisuusvaatimuksia, jää sitä vastoin asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdassa vahvistetun suojan soveltamisalan ulkopuolelle. Kuten EUIPO on huomauttanut, tämä kysymys koskee ennen kaikkea tavaramerkin käyttöä siltä osin kuin siitä voisi olla haittaa tarkastusmerkin keskeiselle tehtävälle ja se voisi johtaa yleisöä harhaan tavarain ominaisuuksien varmentamisen suhteen.
- 47 Käsiteltävässä asiassa on todettava 13.6.2012 annetun tuomion HELLIM (T-534/10, EU:T:2012:292, 48–55 kohta) tavoin, että valituslautakunta on todennut perustellusti, että aikaisemman tavaramerkin erottamiskyky on heikko sen kuvailevan merkityksen vuoksi.
- 48 Kanneperusteen ensimmäinen osa on näin ollen hylättävä perusteettomana.

– Toinen osa, joka koskee vastakkain olevien merkkien ulkoasujen, lausuntatapojen ja merkityssisältöjen samankaltaisuuden väitettyä virheellistä arviointia

- 49 Ensinnäkin jotta vastakkain olevia tavaramerkkejä voidaan verrata ulkoasun, lausuntatavan ja merkityssisällön kannalta, on aluksi tarkasteltava rekisteröitäväksi haetun merkin osatekijöitä yhden tai useamman hallitsevan osatekijän määrittämiseksi oikeuskäytännöstä ilmi käyvien, esimerkiksi edellä 27 kohdassa mainittujen ohjeiden perusteella.
- 50 Tässä yhteydessä on syytä muistuttaa erityisesti, että moniosaisen tavaramerkin kohdalla on mahdollista, että tällaisesta tavaramerkistä asianomaisen yleisön muistiin jäävää kokonaisvaikutelmaa voi joissain olosuhteissa hallita yksi tai useampi tavaramerkin osatekijöistä (ks. tuomio 12.6.2007, SMHV v. Shaker, C-334/05 P, EU:C:2007:333, 41 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen) ja että kaikki muut tavaramerkin osatekijät jäävät merkityksettömiksi tavaramerkin luomassa kokonaisvaikutelmassa (tuomio 20.9.2007, Nestlé v. SMHV, C-193/06 P, ei julkaistu, EU:C:2007:539, 43 kohta).
- 51 Yhden tai useamman hallitsevan osatekijän määrittämisessä on otettava huomioon, että tavaramerkki muodostuu sanoista ”pallas” ja ”halloumi”. Sana ”pallas” on kirjoitettu lihavoiduin valkoisin kirjaimin ja sijoitettu punaiseen soikioon, joka muodostaa merkin yläosan. Sana ”halloumi” on kirjoitettu niin ikään lihavoiduin valkoisin kirjaimin, mutta pienemmässä koossa, ja sijoitettu alempana olevaan punaiseen soikioon, joka peittää hieman sanan ”pallas” sisältävää soikiota.
- 52 Rekisteröitäväksi haetun tavaramerkin graafisen muodon perusteella syntyy vaikutelma, että kohdeyleisö lukee ensin sanan ”pallas”. Kyseinen yleisö kiinnittää nimittäin yleensä suurempaa huomiota tavaramerkin alkuun kuin sen loppuun (tuomio 25.3.2009, L’Oréal v. SMHV – Spa Monopole (SPA THERAPY), T-109/07, EU:T:2009:81, 30 kohta ja tuomio 13.5.2015, Deutsche Post v. SMHV – PostNL Holding (TPG POST), T-102/14, ei julkaistu, EU:T:2015:279, 42 kohta). On siis todettava, että kyseinen yleisö kiinnittää tavaramerkissä suurempaa huomiota kyseisestä sanasta muodostuvaan osaan asetelun ja osan sijainnin vuoksi riippumatta siitä, onko kyseisellä osalla yleisölle erityistä merkitystä. Valituslautakunta on näin ollen katsonut perustellusti riidanalaisen päätöksen 28 kohdassa, että tämä sana mielletään hallitsevaksi osatekijäksi haetusta tavaramerkistä syntyvässä kokonaisvaikutelmassa.

- 53 Tämän perusteella valituslautakunnan päätelmät, joiden mukaan haetun tavaramerkin hallitsevana osatekijänä on osa ”pallas” ja osa ”halloumi” on toissijainen tavaramerkistä Pallas Halloumi kohdeyleisön keskuudessa syntyvässä vaikutelmassa, on hyväksyttävä.
- 54 Toiseksi valituslautakunta katsoo riidanalaisen päätöksen 27–31 kohdassa vastakkain olevien merkkien samankaltaisuutta tarkastellessaan, että ulkoasujen samankaltaisuus on vähäinen ja lausuntatapojen samankaltaisuus keskisuuri mutta merkityssisällöt eivät ole lainkaan samankaltaisia. Se on ottanut tässä arvioinnissa huomioon kyseisten merkkien erottamiskyvyn sekä niiden hallitsevat osatekijät, tässä tapauksessa rekisteröitäväksi haetun tavaramerkin kohdalla osan ”pallas”.
- 55 Kyproksen tasavalta väittää valituksessaan, että vastakkain olevat merkit ovat ulkoasuiltaan täysin samankaltaiset, sillä aikaisempi tavaramerkki on toistettu kokonaan rekisteröitäväksi haetun tavaramerkin ulkoasussa. Lisäksi se valittaa, että valituslautakunta on ottanut huomioon rekisteröitäväksi haetun tavaramerkin graafisen tyyliä, vaikkei tyyliä ole merkitystä sanamerkkiin verrattaessa. Sen mukaan valituslautakunta on myös aliarvioinut osan ”halloumi” merkityksen rekisteröitäväksi haetussa tavaramerkissä, vaikka kyseinen osa on sijoitettu osan ”pallas” eteen kirjoitettuna samanvärisenä ja täsmälleen samaa kirjasinta käyttäen, minkä perusteella nämä rekisteröitäväksi haetun tavaramerkin kaksi osaa ovat yhtä tärkeitä. Kyproksen tasavallan näkemyksen mukaan kyseinen ulkoasujen samankaltaisuus on näin ollen suuri tai vähintään keskisuuri.
- 56 Merkityssisältöjen osalta Kyproksen tasavalta toistaa väitteen, jonka mukaan Yhdistyneen kuningaskunnan yleisö mieltää aikaisemman tavaramerkin siten, että se erottaa yhteen luokkaan kuuluvat tavarat toiseen luokkaan kuuluvista. Kyproksen tasavallan mukaan kohdeyleisö mieltää siis rekisteröitäväksi haetun tavaramerkin muodostuvan yhtäältä sanaosasta ”halloumi”, jonka merkityssisällön samankaltaisuus aikaisempaan tavaramerkkiin nähden on suuri, ja toisaalta sanaosasta ”pallas”, jolla nimetään yksittäinen käyttäjä, jonka tavaramerkin haltija on hyväksynyt käyttämään tarkastusmerkkiä kyseisen tavaraluokan ominaisuuksia koskevien vaatimusten täytyessä. Valituslautakunnan olisi pitänyt ottaa huomioon markkinakäytännöt tarkastusmerkkien osalta ja erityisesti sen suhteen, että tarkastusmerkki, kuten ”HALLOUMI”, mielletään tavanomaisesti yhteen muiden osatekijöiden, kuten osan ”pallas”, kanssa ja sen nähdään viittaavan yksittäiseen käyttäjään, jonka kyseisen tavaramerkin haltija on hyväksynyt käyttämään merkkiä.
- 57 EUIPO ja väliintulija kiistävät Kyproksen tasavallan väitteet.
- 58 Ulkoasujen vertailusta on muistutettava ensinnäkin, että sanamerkin ja kuviomerkin ulkoasun samankaltaisuus voidaan todentaa, koska näillä kahdella tavaramerkkityypillä on graafinen muoto, joka voi luoda visuaalisen vaikutelman (ks. tuomio 4.5.2005, Chum v. SMHV – Star TV (STAR TV), T-359/02, EU:T:2005:156, 43 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 59 Kuten edellä 51 kohdassa mainitaan, rekisteröitäväksi haettu tavaramerkki on kuviomerkki, joka koostuu lihavoituihin valkoisiin kirjaimiin kirjoitetuista sanoista ”pallas” ja ”halloumi”. Kumpikin sana on sijoitettu punaiseen soikioon. Sana ”pallas” on soikiossa, joka sijaitsee merkin yläosassa, ja se on kirjoitettu suuremmalla kirjaskoolla kuin alempana olevassa soikiossa sijaitseva sana ”halloumi”. Aikaisempi tavaramerkki muodostuu sanamerkinä sanasta ”halloumi”.
- 60 Kuten edellä 52 kohdassa on todettu, kohdeyleisö on taipuvainen kiinnittämään enemmän huomiota osaan ”pallas”, joka on rekisteröitäväksi haetun tavaramerkin hallitseva osatekijä. Kyproksen tasavallan väitettä, jonka mukaan vastakkain olevat merkit ovat ulkoasuiltaan täysin samankaltaiset, koska aikaisemman tavaramerkin muodostava osa sisältyy kokonaisuudessaan rekisteröitäväksi haettuun tavaramerkkiin, ei siis voida hyväksyä. Kun huomioon otetaan vakiintunut oikeuskäytäntö, jossa muistutetaan vastakkain olevien merkkien eri osien, erityisesti hallitsevien ja erottavien osien, kokonaisarvioinnin tarpeesta (ks. tuomio 12.6.2007, SMHV v. Shaker, C-334/05 P, EU:C:2007:333, 41 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen), on ulkoasuja verrattaessa otettava nimittäin huomioon, että osa

”pallas” muodostaa merkin yläosan, joka on lisäksi toista osaa suurempi, ja vaikka toinen osa sijaitsee graafisesti etualalla, se on kuitenkin ulkoasun kokonaisvaikutelmassa toissijainen. On siis todettava, että ulkoasuissa on merkittävä ero, joka johtuu sanan ”pallas” puuttumisesta aikaisemmasta tavaramerkistä.

- 61 Lisäksi rekisteröitäväksi haettuun tavaramerkkiin sisältyy kuvio-osia, kuten kaksi punaista soikiota ja erityinen graafinen tyylytys, jotka muodostavat toisen merkittävän eron vastakkain olevien merkkien välillä. On siis todettava, että kyseisille merkeille on yhteistä vain osa ”halloumi”. On katsottava, että yleisö pitää tätä osaa toissijaisena kirjasinkoon perusteella sekä sillä perustella, mihin osa sijoittuu rekisteröitäväksi haetussa tavaramerkissä.
- 62 Valituslautakunta ei ole näin ollen tehnyt virhettä todetessaan riidanalaisen päätöksen 29 kohdassa, että vastakkain olevien merkkien ulkoasujen samankaltaisuus on vähäinen.
- 63 Lausuntatapojen vertailusta on todettava toiseksi, että vastakkain oleville merkeille on yhteistä vain sana ”halloumi”, joka sijoittuu toissijaiselle paikalle rekisteröitäväksi haetussa tavaramerkissä. Kyseisten merkkien välillä on siis merkittävä ero, kun huomioon otetaan, että rekisteröitäväksi haettuun tavaramerkkiin sisältyy sana ”pallas”.
- 64 Näin ollen on aiheellista vahvistaa valituslautakunnan päätelmä, jonka mukaan vastakkain olevien merkkien lausuntatapojen samankaltaisuus on keski-suuri. Tätä päätelmää eivät asianosaiset ja väliintulija ole sitä paitsi kiistäneet.
- 65 Merkityssisältöjä verrattaessa on kolmanneksi aiheellista hylätä Kyproksen tasavallan väite, jonka mukaan valituslautakunta ei ole ottanut huomioon aikaisemman tavaramerkin käyttäjien käytäntöä mieltää yhteen sana ”halloumi” ja kyseisen tavaramerkin käyttöluvan saaneen käyttäjän liikenumero. Kuten edellä 42 kohdassa on mainittu, kohdeyleisö mieltää nimittäin sanan ”halloumi” osoittavan, että kyseessä on eräs Kyproksessa valmistettu juustolaatu. On siis katsottava, toisin kuin Kyproksen tasavalta väittää, että sana ”halloumi” on kuvaileva kyseessä olevien tavaroiden osalta. Sen maininta rekisteröitäväksi haetussa tavaramerkissä ei siis ole merkittävä osa merkityssisällön kannalta. Ei nimittäin ole osoitettu, että kohdeyleisö ymmärtäisi sanan viittaavan varmentamismenettelyyn, joka tavaramerkin käyttäjän on käytävä läpi.
- 66 Lisäksi koska sanalla ”pallas” ei ole erityistä merkitystä kohdeyleisölle eikä se sisälly aikaisempaan tavaramerkkiin, se saa aikaan merkittävän eron vastakkain olevien merkkien välillä merkityssisällön kannalta. Kohdeyleisö ymmärtää sen osoittavan kyseisten tavaroiden kaupallisen alkuperän.
- 67 Vaikuttaa siis siltä, ettei valituslautakunta ole tehnyt virhettä katsoessaan, etteivät vastakkain olevat merkit ole merkityssisällöltään samankaltaisia niin, että sekaannusvaara olisi olemassa.
- 68 Kanneperusteen toinen osa on näin ollen hylättävä.

– Kolmas osa, joka koskee sekaannusvaaran virheellistä kokonaisarviointia

- 69 Riidanalaisen päätöksen mukaan vastakkain olevien merkkien välillä on riittävästi eroja sen toteamiseksi, ettei sekaannusvaaraa ole aikaisemman tavaramerkin heikon erottamiskyvyn vuoksi, vaikka vastakkain olevat merkit kuvaavat samoja tavaroita, kun huomioon otetaan, että rekisteröitäväksi haettuun tavaramerkkiin sisältyy osa ”pallas”.
- 70 Kyproksen tasavalta väittää, että valituslautakunnan tekemään sekaannusvaaran arviointiin sisältyy virhe, sillä valituslautakunta on analysoinut aikaisemman tavaramerkin erottamiskyvyn virheellisesti vastakkain olevia merkkejä verratessaan.

- 71 Kyproksen tasavalta väittää lisäksi, ettei valituslautakunta ole arvioinut esitettyjä todisteita asianmukaisesti. Sen mukaan valituslautakunta on katsonut ensinnäkin virheellisesti, ettei yksikään esitetystä todisteista tue väitettä, jonka mukaan yleisö mieltäisi sanan ”halloumi” viittaavan varmentamiseen. Kansallisessa lainsäädännössä ei nimittäin edellytetä, että yleisö mieltää aikaisemman tavaramerkin viittaavan tällaiseen tai että jonkinlainen varmentaminen olisi tosiasiallisesti suoritettava. Kansallisessa lainsäädännössä edellytetään ainoastaan, että yleisö mieltää kyseisen merkin erottavan yhteen luokkaan kuuluvat, ominaisuuksiltaan yhtenäiset tavarat toiseen luokkaan kuuluvista tavaroista.
- 72 Kyproksen tasavallan mukaan kansallisessa lainsäädännössä ei edellytetä myöskään, että tavaramerkissä olisi täsmennettävä sen olevan tarkastusmerkki, etenkin tavaroiden pakkauksissa. Lainsäädännössä ei edellytetä myöskään, että yleisön on tunnettava tällaisen tavaramerkin haltijana oleva varmentava elin.
- 73 Kyproksen tasavalta väittää vielä valituslautakunnan katsoneen virheellisesti, etteivät varmentamisvaatimusten noudattamiseksi toteutetut toimet, joilla pyritään välttämään tavaramerkkien erottamiskyvyn heikentyminen sen vuoksi, että tavaramerkkejä käytetään muissa kuin niiden soveltamisalaan kuuluvissa tavaroissa, vaikuttaisi siihen, miten yleisö mieltää tavaramerkin. Koska toinen asianosainen ja väliintulija eivät ole esittäneet mitään todistetta, joka osoittaisi kolmansien osapuolten käyttävän sanaa ”halloumi” muussa käyttötarkoituksessa kuin varmentamisvaatimusten mukaisten tavaroiden nimeämiseksi, on perusteltua katsoa, että aikaisemmalla tavaramerkillä on erottamiskykyä Yhdistyneen kuningaskunnan tarkastusmerkinä.
- 74 EUIPO ja väliintulija kiistävät Kyproksen tasavallan väitteet.
- 75 Sekaannusvaaran kokonaisarviointi merkitsee huomioon otettavien tekijöiden ja erityisesti tavaramerkkien samankaltaisuuden ja niiden tavaroiden tai palvelujen samankaltaisuuden, joita varten nämä tavaramerkit on tarkoitettu, tiettyä keskinäistä riippuvuutta. Niinpä kyseisten tavaroiden tai palvelujen vähäisen samankaltaisuuden saattaa korvata niitä varten tarkoitettujen tavaramerkkien merkittävä samankaltaisuus ja päinvastoin (tuomio 29.9.1998, Canon, C-39/97, EU:C:1998:442, 17 kohta ja tuomio 14.12.2006, Mast-Jägermeister v. SMHV – Licorera Zacapaneca (VENADO kehyksessä ym.), T-81/03, T-82/03 ja T-103/03, EU:T:2006:397, 74 kohta).
- 76 Kuten asetuksen N:o 207/2009 johdanto-osan kahdeksannesta perustelukappaleessa (josta on tullut asetuksen 2017/1001 johdanto-osan 11 perustelukappale) todetaan, sekaannusvaaran arviointi riippuu lukuisista tekijöistä ja erityisesti siitä, kuinka hyvin yleisö tuntee tavaramerkin kyseisillä markkinoilla. Koska sekaannusvaara on sitä suurempi, mitä erottamiskykyisempi tavaramerkki on, sellaisia tavaramerkkejä, joilla on vahva erottamiskyky joko ominaispiirteidensä vuoksi tai sen vuoksi, että yleisö tuntee ne, suojataan laajemmin kuin niitä, joiden erottamiskyky on heikompi (ks. analogisesti tuomio 11.11.1997, SABEL, C-251/95, EU:C:1997:528, 24 kohta; tuomio 29.9.1998, Canon, C-39/97, EU:C:1998:442, 18 kohta ja tuomio 22.6.1999, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, EU:C:1999:323, 20 kohta).
- 77 Aikaisemman tavaramerkin heikon erottamiskyvyn tunnustaminen ei myöskään estä toteamasta sekaannusvaaran olemassaoloa. Vaikka aikaisemman tavaramerkin erottamiskyky on otettava huomioon sekaannusvaaraa arvioitaessa, se on vain yksi arvioinnin yhteydessä huomioon otettavista seikoista. Sekaannusvaara voi näin ollen olla olemassa silloinkin, kun aikaisempi tavaramerkki on heikosti erottamiskykyinen, erityisesti merkkien samankaltaisuuden ja niiden kattamien tavaroiden tai palvelujen samankaltaisuuden vuoksi (ks. tuomio 13.12.2007, Xentral v. SMHV – Pages jaunes (PAGESJAUNES.COM), T-134/06, EU:T:2007:387, 70 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 13.4.2011, Sociedad Agrícola Requiringua v. SMHV – Consejo Regulador de la Denominación de Origen Toro (TORO DE PIEDRA), T-358/09, ei julkaistu, EU:T:2011:174, 45 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 78 Ensinnäkin on muistettava, että vastakkain olevien merkkien ulkoasujen samankaltaisuuden on todettu olevan vähäinen ja lausuntatapojen samankaltaisuuden keskisuuri. Merkitysisältöjen osalta on todettu, että yleisö mieltää sanan ”halloumi” osoittavan juustolaatua kummassakin vastakkain olevassa merkissä. Tässä yhteydessä on todettava, kuten väiteosasto ja valituslautakunta ovat tehneet, että kyseiset merkit ovat samankaltaisia ainoastaan osassa ”halloumi”, joka on kuvaileva. Vastakkain olevien merkkien samankaltaisuus ei näin ollen vaikuta riittävän tasoittamaan niiden välisiä eroja. Vastakkain olevat merkit ovat siis vain vähäisessä määrin samankaltaisia.
- 79 Toiseksi on huomautettava, että edellä 47 kohdassa todetaan, että aikaisemman tavaramerkin erottamiskyky on heikko siksi, että sillä on kuvaileva merkitys kohdeyleisön keskuudessa.
- 80 Kyproksen tasavallan väitettä, jonka mukaan valituslautakunta ei ole ottanut huomioon aikaisemman tavaramerkin erityistä luonnetta sen erottamiskykyä arvioidessaan, ei myöskään voida hyväksyä. Kyproksen tasavalta pyrkii nimittäin tukemaan tätä väitettä ottamalla esille kaksi kansallisen tuomioistuimen antamaa ratkaisua, joiden perusteella se päättelee kansallisen tarkastusmerkin erottamiskyvyn perustuvan siihen, että yleisö pystyy erottamaan merkin avulla yhden luokan tavarat toisen luokan tavaroista (ks. edellä 34 kohta). Kuten edellä 40 ja 45 kohdassa huomautetaan, tämä näkemys aikaisemman tavaramerkin erottamiskyvystä ei vaikuta kuitenkaan merkityksellisesti käsiteltävässä asiassa, vaan sitä vastoin on todettu, ettei kohdeyleisö miellä kyseisen tavaramerkin osoittavan jonkinlaista varmentamista.
- 81 Lisäksi Kyproksen tasavallan esille ottaman kansallisen oikeuskäytännön huomioon ottamisen osalta on huomautettava, että edellä 40 kohdassa korostetaan, että EU-tavaramerkkejä koskeva säännöstö muodostaa itsenäisen järjestelmän, jonka soveltaminen on kansallisista järjestelmistä riippumatonta. Tulkinna, jonka Kyproksen tasavalta esittää kansallisten tuomioistuinten antamista ratkaisuksista, ei siis ole merkitystä käsiteltävässä asiassa.
- 82 Kuten edellä 77 kohdassa mainitaan, kolmanneksi on kuitenkin muistettava, että vaikka aikaisemman tavaramerkin erottamiskyky on heikko, voi sekaannusvaara olla olemassa erityisesti silloin, kun kyseessä olevat tavarat ovat samoja ja vastakkain olevat merkit ovat samankaltaisia.
- 83 Vaikka käsiteltävässä asiassa kyseessä olevat tavarat ovat samoja, ei sekaannusvaaraa aiheudu aikaisemman tavaramerkin heikon erottamiskyvyn ja kuvailevan merkityksen vuoksi pelkästään siksi, että tavarat ovat samoja ja vastakkain olevat merkit samankaltaisia, kun ne sisältävät kuvailevan sanan ”halloumi”.
- 84 Valituslautakunta on katsonut näin ollen perustellusti, ettei sekaannusvaaraa ole.
- 85 Kanneperusteen kolmas osa on siis hylättävä, ja näin ollen ainoa kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkomista, on hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

- 86 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.
- 87 Kyproksen tasavalta on hävinnyt asian, joten se on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut EUIPO:n ja väliintulijan vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Kanne hylätään.**
- 2) **Kyproksen tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Prek

Schalin

Costeira

Julistettiin Luxemburgissa 13 päivänä heinäkuuta 2018.

Allekirjoitukset